

Îi vor crește mult chiria

Samoila

Omule, ai fost creat
După chipul cunoscut,
Plin de slavă și lumină,
Inocent la început.
Dar, păcat!
Divinul foc,
Ulcică de lut,
Nu l-ai suportat deloc
Chiar de la început.
Și dedat total furiei,
Te-ai lăsat ușor mușcat
De păcatele mândriei,
Îngânfării, câteodată.
Te-ai crezut un Dumnezeu
Mergător pe ape
Iar în junglă, doar un leu
Plin de răutate.
Simțurile te-au mințit,
Dând o palmă rațiunii,
Și apoi te-au azvârlit
În brațele stricăciunii.
Asta-i starea ta acum:
Depravare, stres și ură,
Prinse toate într-un fum
Scos din foc de conjunctură.
Mințit ai fost de filozofi,
Că ești stăpân pe toate,
Vorbe, ca apa în pantofi,
De care-avea-vei parte.
Nepăsarea și mândria,
Grele boli în omul-vânt,
Îi vor crește mult chiria
Găzduirii pe Pământ.